

Wykonywanie instrukcji poza porządkiem programu

Maciej Buszka

Motywacja (względem prostego potoku)

- Generowany kod maszynowy abstrahuje od konkretnej implementacji procesora (pozwala na dystrybucję programów w postaci binarnej).
- Procesor może poradzić sobie z zależnościami nie do przewidzenia statycznie przez kompilator.
- Pozwala na “ukrywanie” operacji które mogą trwać długo, np. nietrafiony dostęp do pamięci podręcznej.
- Procesor maksymalizuje wykorzystanie jednostek funkcyjnych

Banalny program motywujący

1. DIV.D F0,F2,F4
2. ADD.D F10,F0,F8
3. SUB.D F12,F8,F14

- Zależność RAW między 2. a 1. linijką kodu
- Ale 3 instrukcja mogłaby zostać wykonana (brak zależności z poprzednimi)
- W przypadku potoku trzeba czekać
- Rozwiązanie: Wykonywanie instrukcji poza porządkiem programu.

Nowe hazardy

Przy przetwarzaniu poza porządkiem programu oprócz znanego nam hazardu

- RAW - read after write

możliwe są dwa nowe hazardy:

- WAR - write after read
- WAW - write after write

1.	DIV.D	F0,F2,F4
2.	ADD.D	F6 F0 F8
3.	SUB.D	F8 F10,F14
4.	MUL.D	F6 F10,F8

Wszystkie hazardy zostaną rozwiązane dzięki mechanizmowi przemianowania rejestrów

Wtrącenie o wyjątkach

- Widać, że wraz z porzuceniem szeregowego wykonywania instrukcji komplikuje się obsługa i zgłaszanie wyjątków.
- Procesor musi zadbać o to, by wyjątki były zaobserwowane w odpowiedniej kolejności.
- Możliwe, że wyjątki będą *nieprecyzyjne* tzn. stan procesora nie będzie taki sam jak przy wykonaniu szeregowym.
- Na razie nie będziemy się tym martwić, ponieważ rozwiązanie pojawia się “darmo” przy rozszerzaniu procesora o spekulację.

Algorytm Tomasulo

Idea

Dzielimy fazę wykonania na dwie części

- Zlecenie instrukcji
 - Wykonane sekwencyjnie
 - Sprawdzanie hazardów strukturalnych
- Wykonanie instrukcji
 - Dzieje się poza porządkiem programu (zlecenia)
 - Instrukcje mogą się zakończyć w dowolnej kolejności
 - Wykorzystuje przemianowanie rejestrów do zapobieżenia hazardom
 - RAW
 - WAR
 - WAW
 - Wyjątki są nieprecyzyjne

Przemianowanie rejestrów

Przed:

1. DIV.D F0,F2,F4
2. ADD.D F6,F0,F8
3. S.D F6,0(R1)
4. SUB.D F8,F10,F14
5. MUL.D F6,F10,F8

Po:

1. DIV.D F0,F2,F4
2. ADD.D T0,F0,F8
3. S.D T0,0(R1)
4. SUB.D T1,F10,F14
5. MUL.D F6,F10,T1

Kluczowe pojęcia

1. Przemianowanie rejestrów

- Funkcja mapująca rejestr na numer stacji rezerwacji z której będzie pochodzić jego wartość.
- Aktualizowana przy każdym zleceniu instrukcji.

2. Stacja rezerwacji

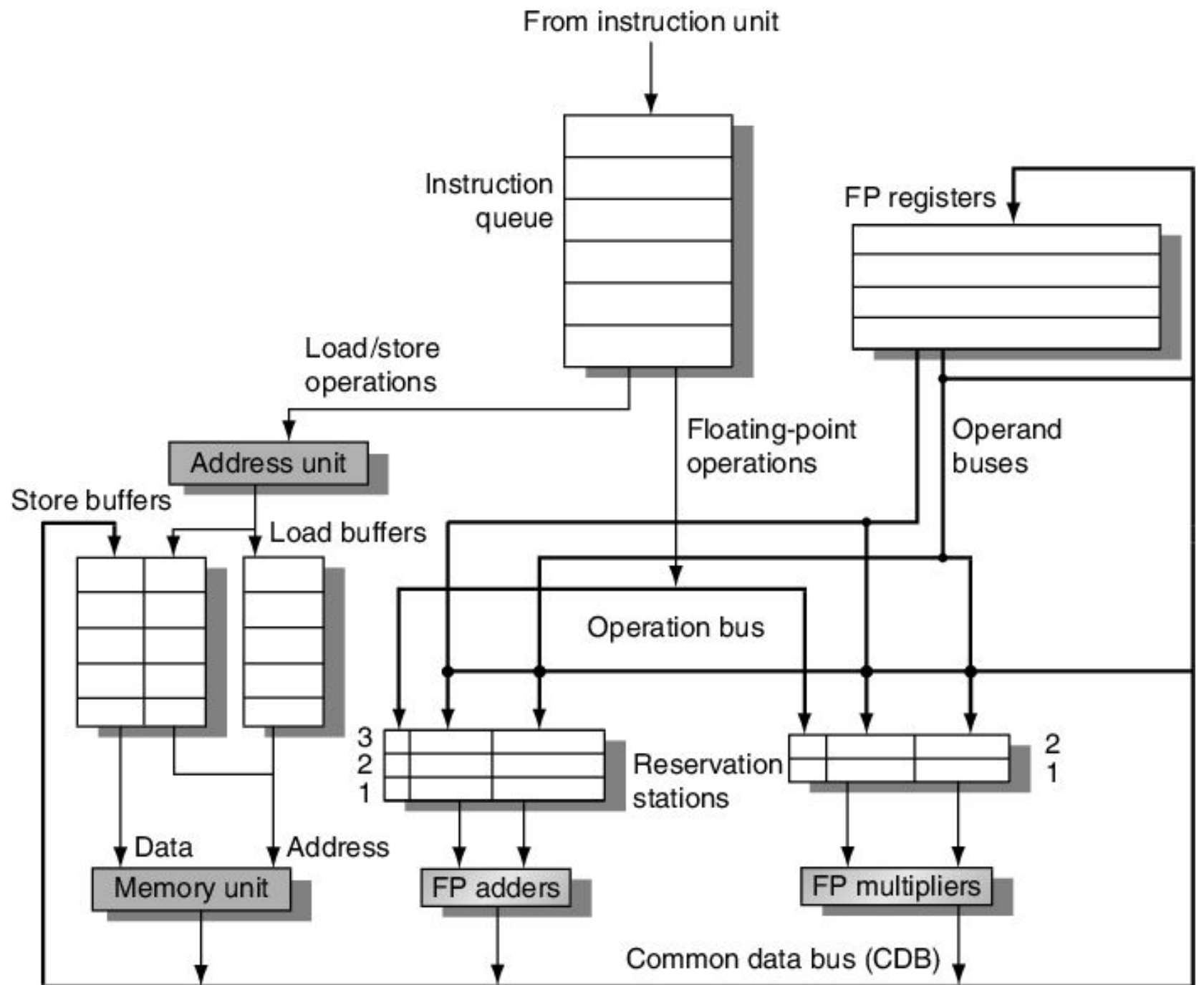
- Buforuje instrukcję wraz z informacją o pochodzeniu jej argumentów
- Zarazem służy jako identyfikator wyniku

3. Szyna danych

- Wspólne połączenie między stacjami, rejestrami oraz jednostkami obliczeniowymi.
- Po obliczeniu jakiejś instrukcji, jej wynik jest rozgłaszany na szynie (z informacją z której stacji pochodził) co pozwala na natychmiastowe zbuforowanie wyniku przez instrukcje na nią oczekujące, oraz być może zapisanie do rejestru

4. Bufory pamięci

- Działają jak stacje rezerwacji dla dostępu do pamięci
- Potrzebna jest dodatkowa logika sprawdzająca hazardy przez pamięć
- Prosty sposób: adresy wyliczane w kolejności programu, nie można dodać nowej operacji wczytania dopóki istnieje oczekująca instrukcja zapisu pod ten sam adres. Zapisy muszą sprawdzać dodatkowo konfliktujące odczyty

Przykład działania

1. L.D F6, 32(R2)
2. L.D F2, 44(R3)
3. MUL.D F0, F2, F4
4. SUB.D F8, F2, F6
5. DIV.D F10, F0, F6
6. ADD.D F6, F8, F2

Legenda:

- V_i - wartości operandów
- Q_i - identyfikatory stacji z których będą pochodzić operandy

Stan wykonania instrukcji 1

Instruction		Instruction status		
		Issue	Execute	Write result
L.D	F6,32(R2)	√	√	√
L.D	F2,44(R3)	√	√	
MUL.D	F0,F2,F4	√		
SUB.D	F8,F2,F6	√		
DIV.D	F10,F0,F6	√		
ADD.D	F6,F8,F2	√		

Reservation stations							
Name	Busy	Op	Vj	Vk	Qj	Qk	A
Load1	No						
Load2	Yes	Load					44 + Regs[R3]
Add1	Yes	SUB		Mem[32 + Regs[R2]]	Load2		
Add2	Yes	ADD			Add1	Load2	
Add3	No						
Mult1	Yes	MUL		Regs[F4]	Load2		
Mult2	Yes	DIV		Mem[32 + Regs[R2]]	Mult1		

Register status								
Field	F0	F2	F4	F6	F8	F10	F12	... F30
Qi	Mult1	Load2		Add2	Add1	Mult2		

Stan wykonania instrukcji 2

Instruction		Instruction status		
		Issue	Execute	Write result
L.D	F6,32(R2)	√	√	√
L.D	F2,44(R3)	√	√	√
MUL.D	F0,F2,F4	√	√	
SUB.D	F8,F2,F6	√	√	√
DIV.D	F10,F0,F6	√		
ADD.D	F6,F8,F2	√	√	√

Reservation stations								
Name	Busy	Op	Vj	Vk	Qj	Qk	A	
Load1	No							
Load2	No							
Add1	No							
Add2	No							
Add3	No							
Mult1	Yes	MUL	Mem[44 + Regs[R3]]	Regs[F4]				
Mult2	Yes	DIV		Mem[32 + Regs[R2]]	Mult1			

Register status									
Field	F0	F2	F4	F6	F8	F10	F12	...	F30
Qi	Mult1					Mult2			

Rozszerzenie o spekulację

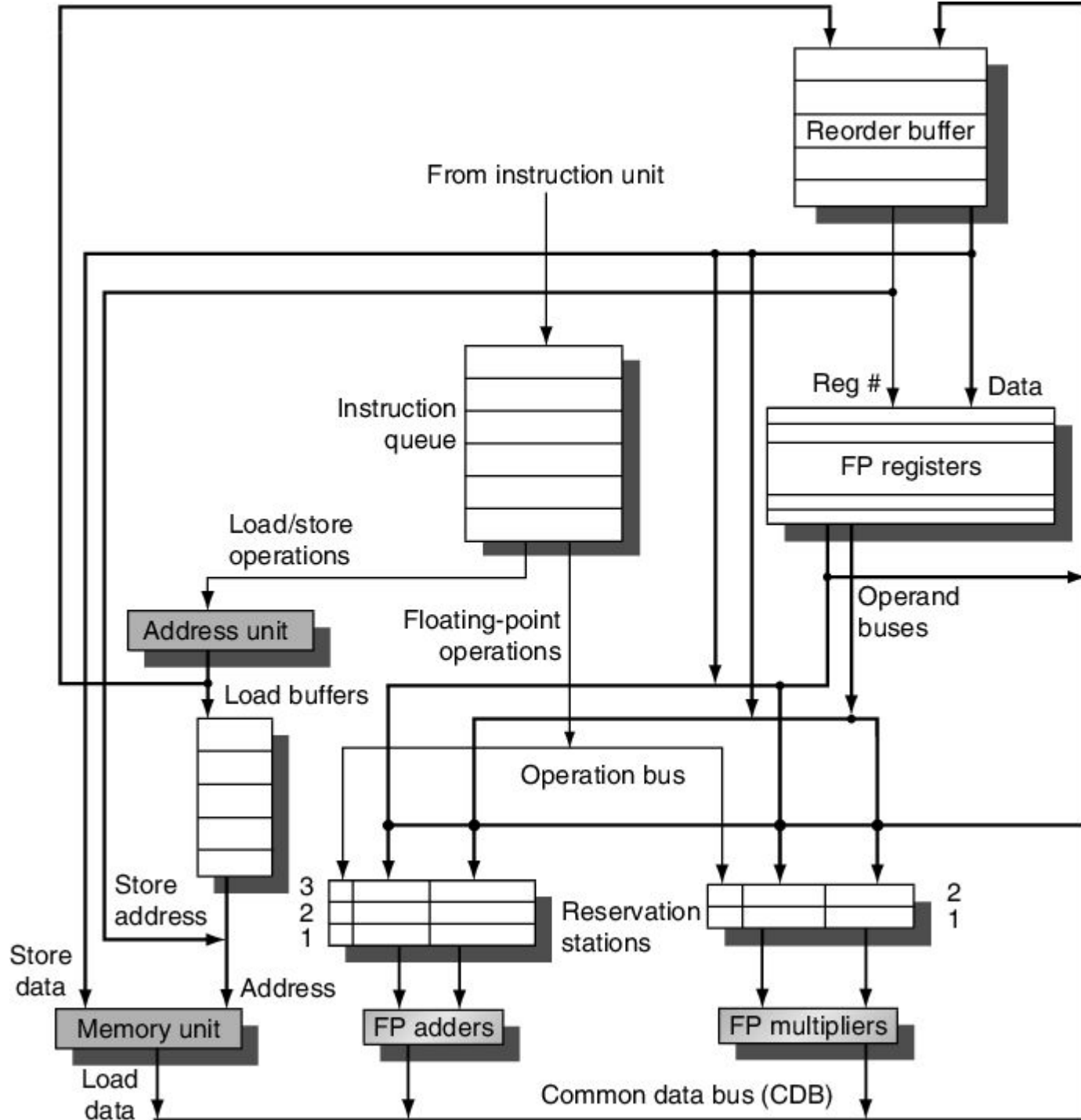
- Aby osiągnąć jeszcze lepsze wyniki chcemy przewidywać skoki i spekulatywnie wykonywać instrukcje
- Aby zapewnić odpowiednią semantykę, rozdzielamy wykonanie na 3 fazy:
 - Zlecenie
 - Wykonanie
 - Zatwierdzenie
- Ta ostatnia pozwala na przywrócenie odpowiedniej kolejności obserwacji efektów instrukcji
- Przy okazji załatwiamy wyjątki
 - Operacja może zwrócić wynik lub wyjątek
 - W momencie zatwierdzania podniesiemy ten wyjątek, jako, że mamy pewność iż ta instrukcja musiała zostać wykonana

Bufor przestawiania

- Każdy wpis odpowiada instrukcji w trakcie wykonania, bądź oczekującej na zatwierdzenie
- Instrukcje następujące po spekulacji mogą zostać zatwierdzone dopiero gdy zostanie ona potwierdzona
 - W przeciwnym wypadku usuwamy wszystkie wpisy dodane do bufora od spekulacji oraz zasilamy kolejkę instrukcji właściwymi instrukcjami
 - Procesor powinien jak najszybciej sprawdzać poprawność spekulacji by uniknąć długich przestojów
- Nowo zlecane instrukcje są zasilane wartościami z bufora, lub zapamiętują z którego wpisu powinny pobrać wartość gdy zostanie ona wyprodukowana (jednym słowem bufor służy za dodatkowy zestaw rejestrów)

Bufor przestawiania a pamięć

- Służy jako kolejka zapisów
 - Zapis następuje w momencie zatwierdzania instrukcji
- Odczyty są buforowane jak wcześniej
 - Znowu trzeba zadbać o brak hazardów przez pamięć
 - WAW oraz WAR nam nie grożą, jako że zapisy następują w kolejności programu
 - RAW załatwiamy za pomocą dwóch reguł
 - Odczyt nie może zostać wykonany jeśli w buforze przestawiania oczekuje zapis do tego samego adresu
 - Obliczanie adresu odczytu jest utrzymywane w kolejności programu względem wcześniejszych zapisów (czyli wiemy kiedy będzie konflikt)

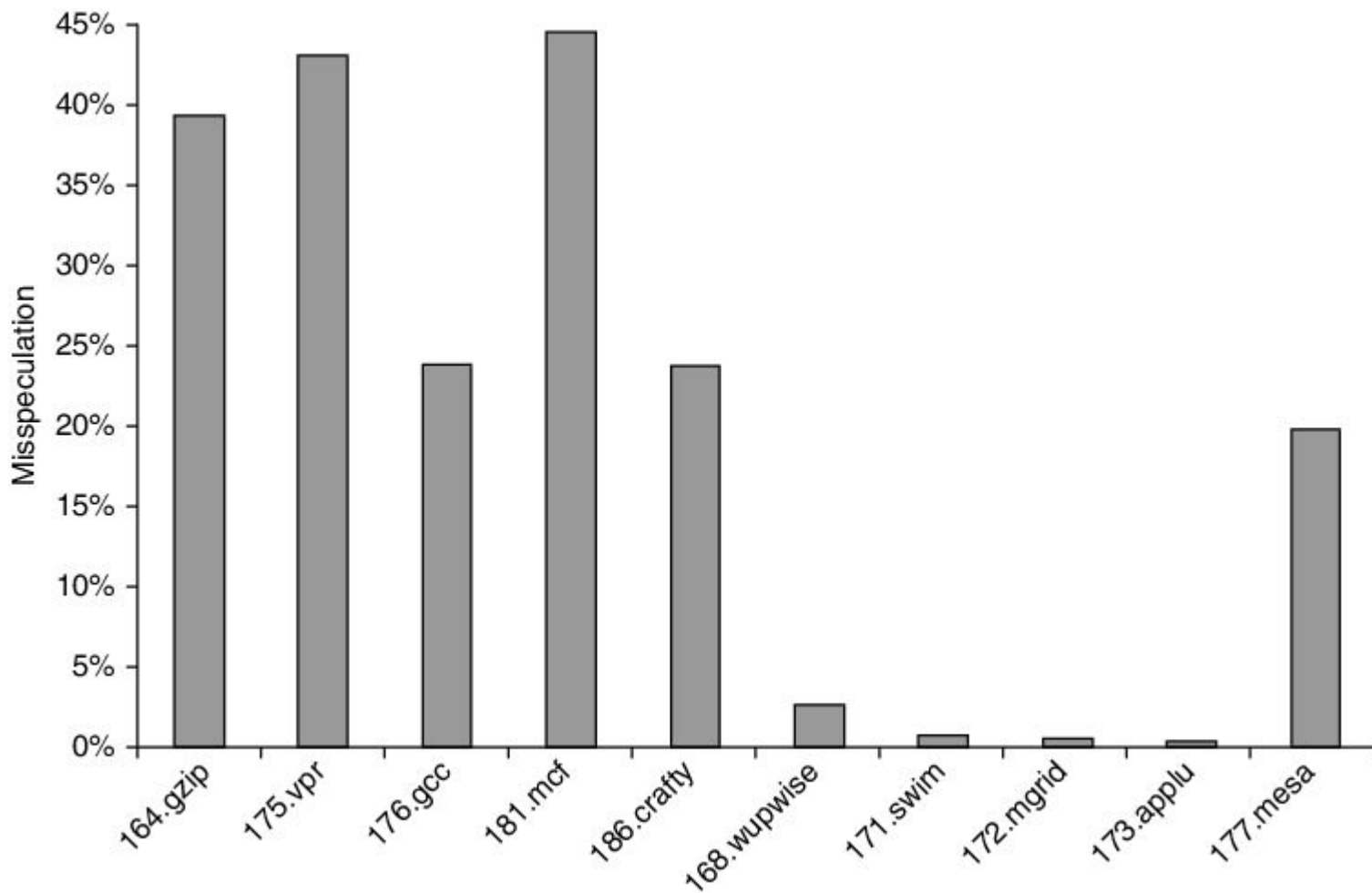
Przykład działania

1. Loop: L.D F0,0(R1)
2. MUL.D F4,F0,F2
3. S.D F4,0(R1)
4. DADDIU R1,R1,#-8
5. BNE R1,R2,Loop ; branches if R1 != R2

Reorder buffer						
Entry	Busy	Instruction		State	Destination	Value
1	No	L.D	F0,0(R1)	Commit	F0	Mem[0 + Regs[R1]]
2	No	MUL.D	F4,F0,F2	Commit	F4	#1 × Regs[F2]
3	Yes	S.D	F4,0(R1)	Write result	0 + Regs[R1]	#2
4	Yes	DADDIU	R1,R1,#-8	Write result	R1	Regs[R1] - 8
5	Yes	BNE	R1,R2,Loop	Write result		
6	Yes	L.D	F0,0(R1)	Write result	F0	Mem[#4]
7	Yes	MUL.D	F4,F0,F2	Write result	F4	#6 × Regs[F2]
8	Yes	S.D	F4,0(R1)	Write result	0 + #4	#7
9	Yes	DADDIU	R1,R1,#-8	Write result	R1	#4 - 8
10	Yes	BNE	R1,R2,Loop	Write result		

FP register status									
Field	F0	F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7	F8
Reorder #	6				7				
Busy	Yes	No	No	No	Yes	No	No	...	No

Koszty energetyczne spekulacji

Kilka haseł

- Równoczesne wykonywanie instrukcji trwających wiele cykli
- Równoczesne wykonywanie wielu iteracji tej samej pętli
- Ukrywanie wolnych dostępu do pamięci
- Gwarancja poprawności obserwowanych efektów oraz wyjątków
- Spekulację można zaobserwować ze względu na cache
- Często procesor nie będzie spekulatywnie wykonywać dostępu do L3 cache, tudzież rozwiązywał TLB miss, jako że jest to zbyt kosztowne

Co dalej?

Zlecenie i zatwierdzanie wielu instrukcji na cykl

- Dwa podejścia
- Zlecenie co pół cyklu
 - Proste rozwiązanie
 - Niestety nie skaluje się dalej
- Zlecenie równoległe
 - Trzeba rozstrzygać zależności między instrukcjami w jednej paczce
 - Ich liczba rośnie kwadratowo z wielkością paczki!
 - Wszystko to musi się dzieć w jednym cyklu

Równoczesne wykonywanie wielu wątków

Proste rozszerzenie modelu procesora ze spekulacją:

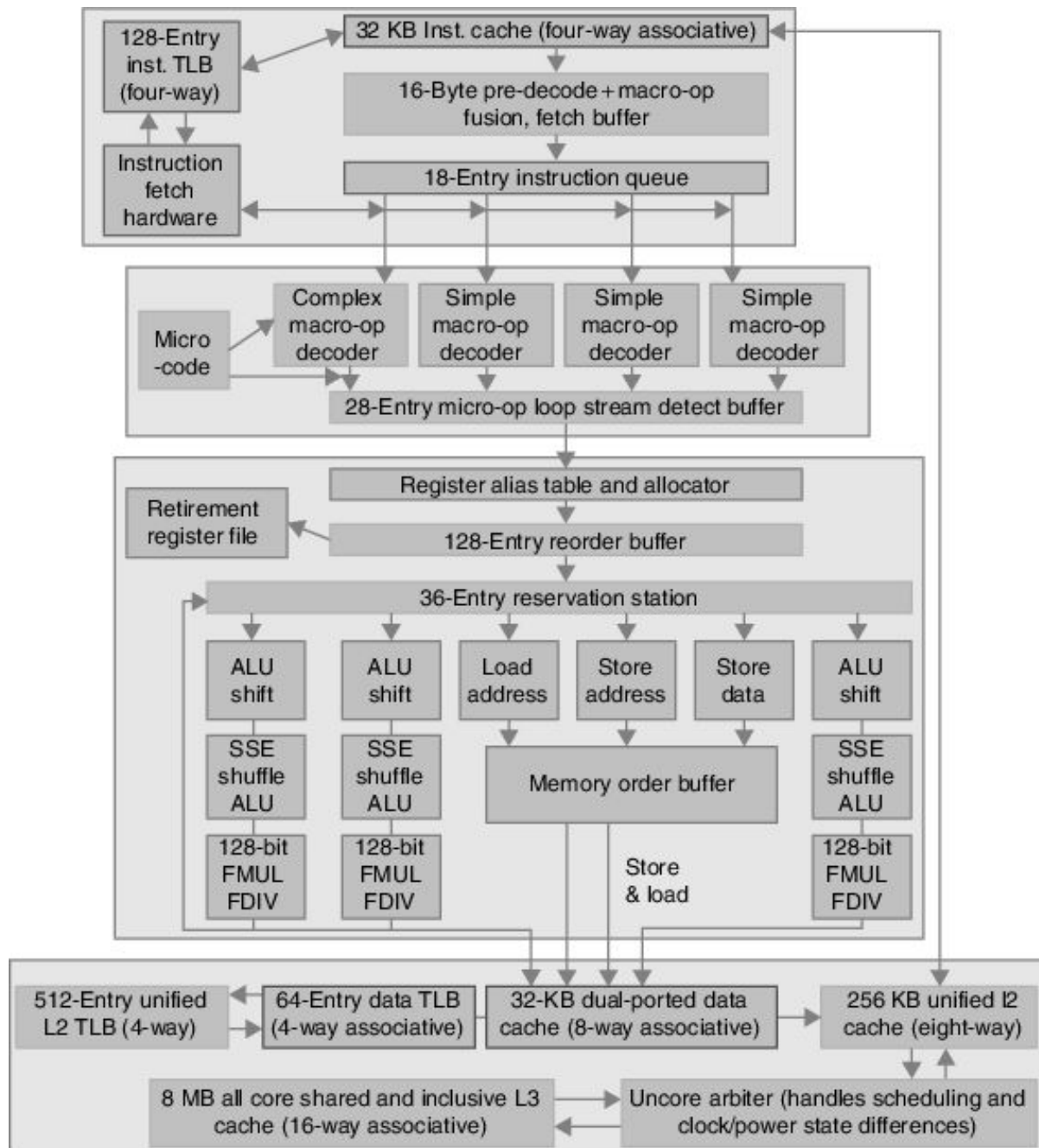
- Dodatkowa kolejka instrukcji i jednostka pobierająca
- Dodatkowy zestaw rejestrów

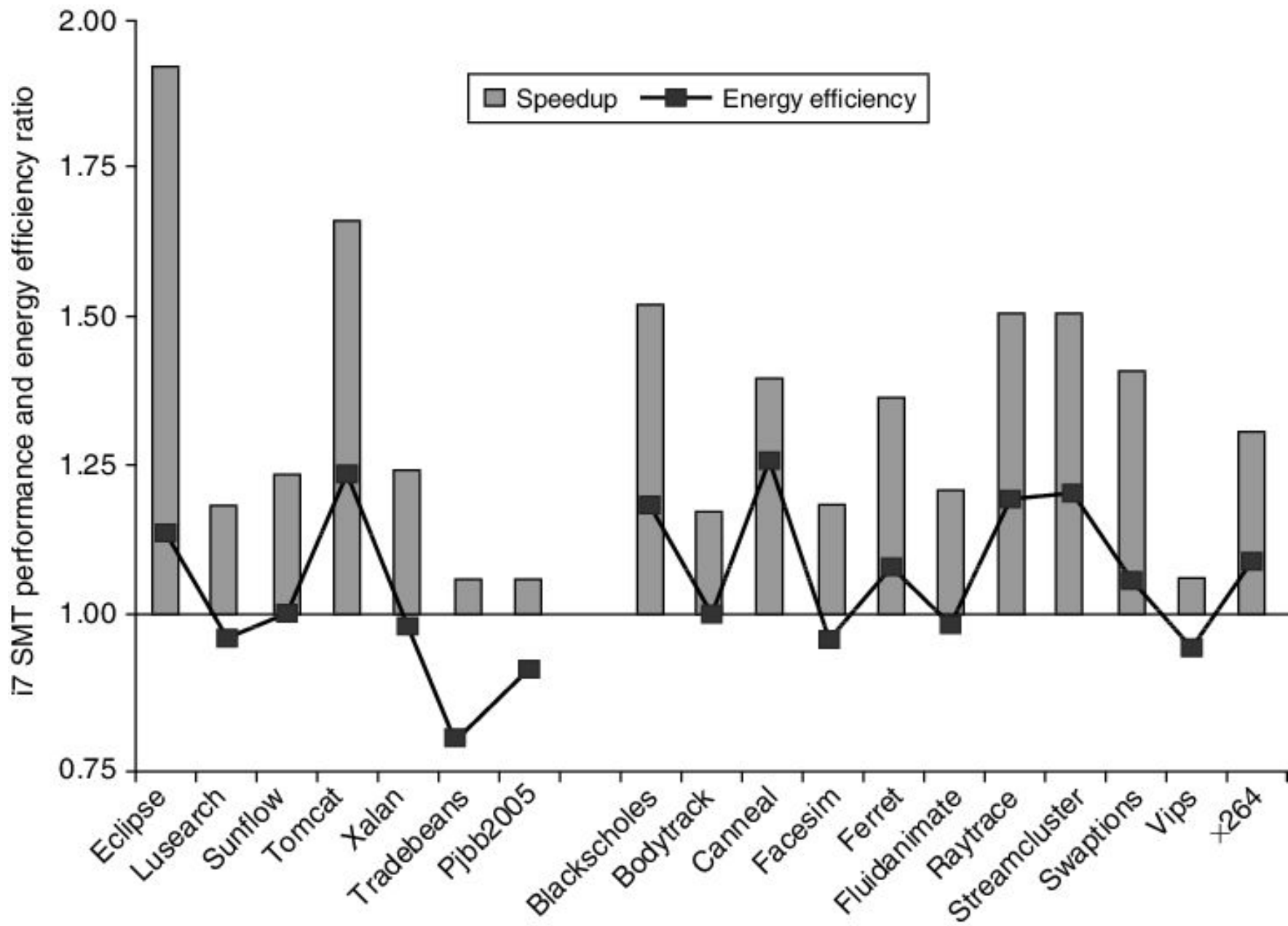
Intel nazywa to HyperThreading

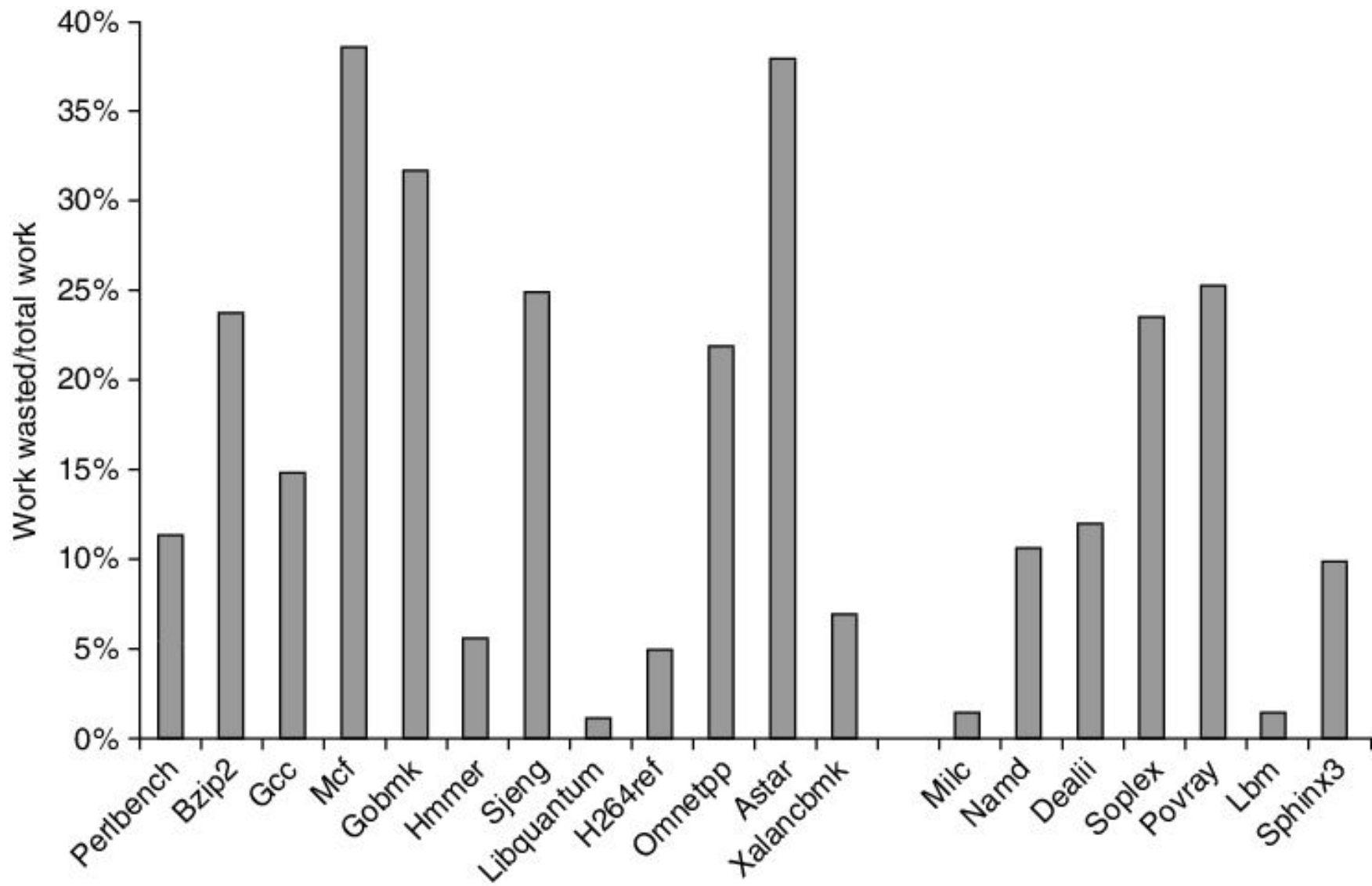
Przykład współczesnego procesora Core i7

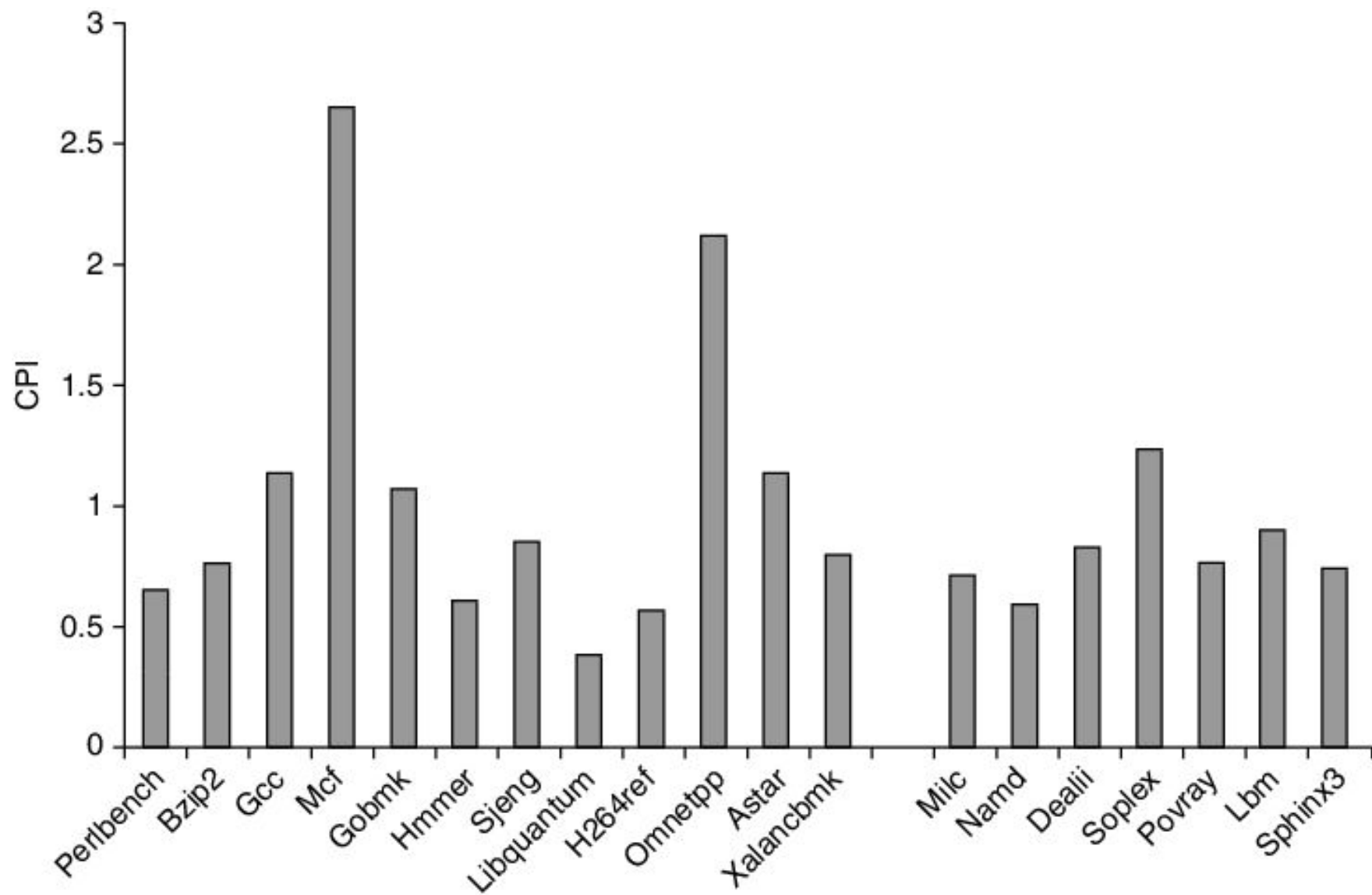
Na następnych slajdach:

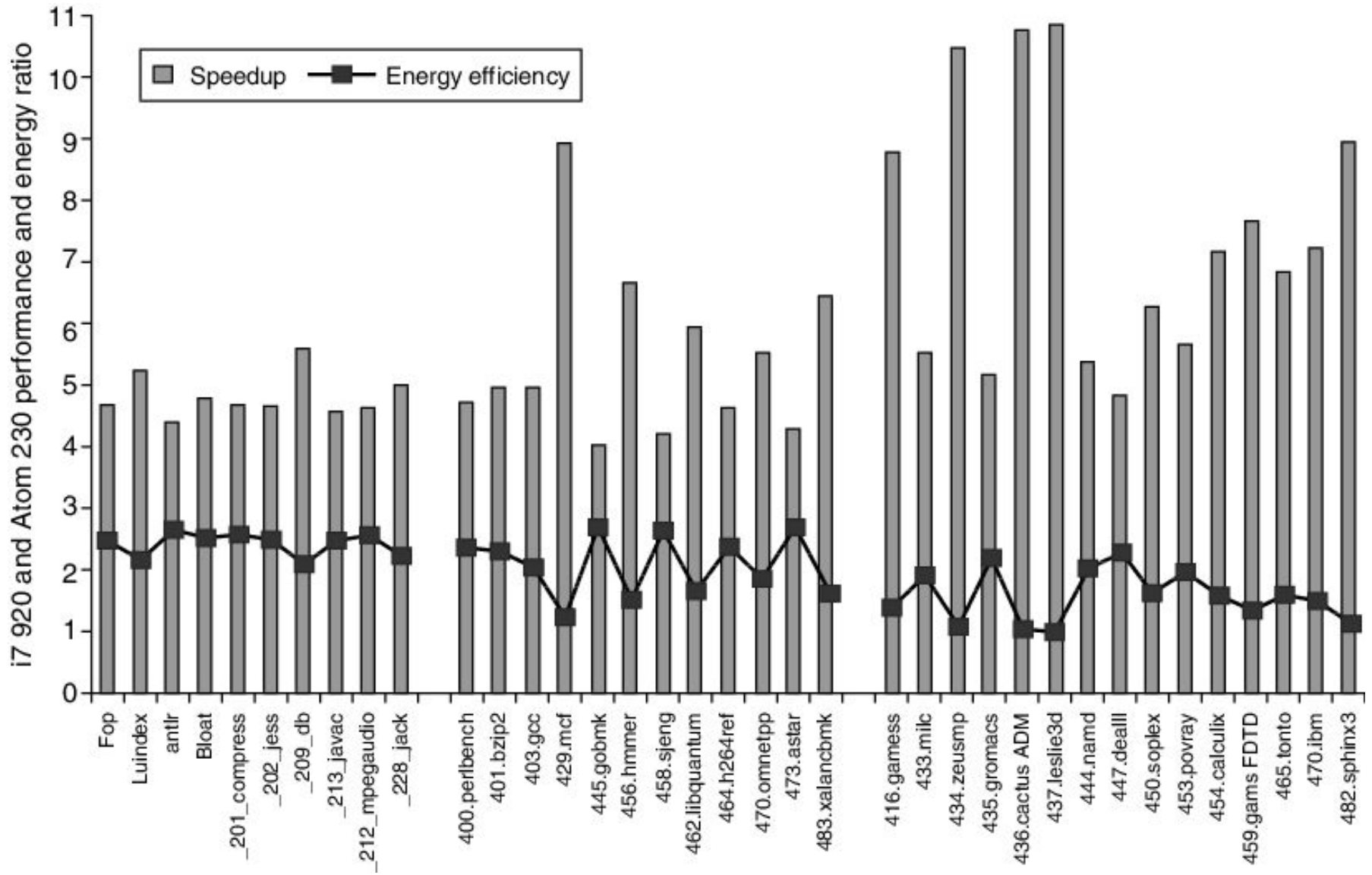
1. Pobieżny schemat procesora
2. Zyski wydajności ze względu na równoczesne wykonywanie kilku wątków na jednym rdzeniu
3. Stosunek instrukcji zatwierdzonych do wykonanych (zmarnowana praca)
4. Średnia ilości cykli na instrukcję
5. i7 vs Atom (benchmarki jednowątkowe)
 - a. Atom wykonuje instrukcje w porządku programu
 - b. Około 2 razy wolniejszy zegar

Literatura

- Hannessy, Patterson: Computer Architecture
- Shen, Lipasti: Modern Processor Design